

s e s framställning till Ålands landsting med

nr 9/1953.

förslag till ändring av landskapslagen om tra-

fik med motorfordon i landskapet Åland, utfär-

dad den 5 april 1949.

Landskapets motorfordonslag av år 1949 har i den praktiska till-

lämpningen i flera avseenden visat sig inte motsvara tidens krav.

Landskapslagen följer i stort sett rikets lagstiftning på området,

som då landskapslagen utarbetades nyligen hade till väsentliga de-

lar förnyats genom bilförordningen av år 1948. Men det har också i

riket visat sig att gällande lagstiftning på området bör omarbetas

och särskilt aktuellt har spørgsmålet blivit genom den nya interna-

tionella konventionen om vägtrafik, som antogs 1949. En helt ny lag-

stiftning torde vara att vänta i riket redan inom detta år.

Då likväl en del stadganden redan tidigare borde ändras genom de

praktiska svårigheter de medfört har landskapsstyrelsen ansett skäl

vara att redan nu inkomma till Landstinget med en framställning om

ändring av några stadganden i motorfordonslagen.

Enligt gällande landskapslag skall personantalet i bil bestämmas

enligt i riket gällande föreskrifter. I riket bestäms detta antal vid typbesiktningen av varje bilmodell varvid vissa mått böra uppfyllas för visst personantal. Ur trafiksäkerhetssynpunkt åter är det avgörande, om bilen upptagit så många passagerare, att förarens möjligheter att manövrera bilen härigenom inskränkts eller icke. I utlandet är det därför vanligt att personantalet inte alls angives till bestämt tal utan endast ett allmänt stadgande reglerar frågan: Föraren får icke medtaga så många passagerare, att han har svårt att manövrera bilen. Ur trafiksäkerhetssynpunkt måste ett sådant stadgande anses vara smidigare.

Landskapsstyrelsen har i denna fråga föreslagit en medelväg så att passagerarantalet i framsätet skulle bestämmas och antecknas i registerboken medan passagerarantalet i bakom belägna säten skulle vara fritt och endast allmänt begränsas så, att det inte får vara så stort att det äventyrar bilens manövrering. Då last av olika slag ofta medföres i personbil, bör detta allmänna stadgande också gälla last. För att utvecklingen på det tekniska området skall kunna följas så smidigt som möjligt, har landskapsstyrelsen föreslagit att fastställandet av passagerarantalet i framsätet skall ske i en

lighet med landskapsstyrelsens anvisningar.

På senaste tid har en ny motorfordonstyp, cykel med hjälpmotor, blivit alltmer populär. Enligt gällande landskapslag bör denna betraktas som motorcykel och förty besiktigas och registreras som en sådan. Föraren bör ha motorcykelkörkort. Däremot erfordras inte försäkring om cykelns totalvikt utan förare är högst 50 kilogram och icke heller beskattning om totalvikten är högst 50 kilogram. Maximihastigheten för dessa fordon är i allmänhet omkring 35 kg/tim eller ungefär densamma som för en snabb löpare. Enligt konventionen av år 1949 behöver ett sådant fordon, som i Sverige fått benämningen moped, inte registreras och körkort fordras inte av föraren om motorns cylindervolym är högst 50 kubikcentimeter.

Registreringen av motorfordon avser dels att kontrollera, att obligatorisk försäkring tagits för fordonet och att skatt erlägges för detsamma, dels att för fordonet fastställa en registernummer, som underlättar fordonets igenkännande vid eventuella olyckshändelser. Då i detta fall inte föreligger något intresse av att kontrollera försäkring och skatt då mopederna väger mindre än 50 kg och då fordonens ringa vikt och låga hastighet inte heller gör dem särskilt

färliga i trafiken, anser landskapsstyrelsen att dessa fordon borde befrias från registrering.

På grund av vad ovan framhållits får landskapsstyrelsen härmed vördsamt förelägga Landstinget till antagande nedanstående

L a n d s k a p s l a g

om ändring av landskapslagen om trafik med motorfordon i landskapet Åland, utfärdad den 5 april 1949.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas, att 4, 29 och 37 §§ i landskapslagen den 5 april 1949 om trafik med motorfordon i landskapet Åland skola erhålla följande ändrade lydelse.

§ 4.

1. Med bils egen vikt avses bilens vikt i fullt driftfärdigt skick med fullständig utrustning, inberäknat nödiga verktyg, reservringar, bränsle, olja och vatten.

2. Bils bärformåga är dess största tillåtna godsbelastning.

3. Summan av egenvikten och bärformågan är bils totalvikt.

4. Bils axeltryck är den tyngd, som av bilens totalvikt uppbäres av någon av dess axlar.

5. De för riket utfärdade bestämmelserna angående den största

totalvikten och de största axeltrycken för viss typ av buss, last-, paket- och kombinerad bil samt för last- och paketbil det största flaköverhänget äro gällande i landskapet Åland.

6. I bil må i förarsätet upptagas högst det antal passagerare, som finnes angivet i registerutdraget. Detta antal bestämmes av bilbesiktningsman enligt av landskapsstyrelsen utfärdade anvisningar.

§ 29.

1. Vid framförande av bil äro dess högsta tillåtna axeltryck samt största tillåtna bredd följande:

a) på grusbelagd gata och huvudväg 6,4 ton och 2,3 meter;

b) på väg av annat slag 5,6 ton och 2,3 meter;

c) bredden på bils flak eller karosseri får inom ramen för i

a) och b) punkterna nämnda fall vara högst 40 centimeter större än bilens bredd vid de främre stänkskärmarna.

2. Finnes på bil i stället för bakaxel en tvåaxlad boggi, äro de i 1 mom. nämnda axeltrycken 4,2 och 3,4 ton.

3. Bils totalvikt får likväl icke överstiga broars och färjors medelst trafiktecken angivna bärighet.

4. Då marken är frusen, kan under de i 3 mom. nämnda förutsätt-

2215

ningarna på väg, som i 1 mom. b) punkten avses, framföras bil, vars axeltryck är högst 6,4 ton, och, såvida på bilen finnes en tvåaxlad boggi, högst 4,2 ton.

5. Då bils bredd fastställles, beaktas icke backspegeln och riktningensvidaren.

6. Är belastningen av bil, vars fastställda totalvikt eller största axeltryck överstiger den på viss väg, gata, bro eller färja i allmänhet tillåtna eller i stöd av 33 § begränsade vikten, så mycket mindre än bärformågan, att bilens verkliga totalvikt eller axeltryck icke överstiger sagda belopp, må den sålunda belastade bilen framföras på ifrågavarande väg, gata eller bro och befordras på färja, såvida icke annat hinder möter.

7. Bil må icke lastas eller passagerare placeras på sådant sätt att det för bilens manövrering avsedda utrymmet inkräktas eller att föraren hindras att genom backspegeln iakttaga den bakom varande trafiken.

8. Landskapsstyrelsen kan på ansökan medgiva undantag från bestämmelserna i 1, 2 och 3 mom. Likaså vare magistraten berättigad att, efter stadsstyrelsens och polismyndighetens hörande, bevilja

2216

eftergift från dessa bestämmelser inom Mariehamns stadsområde. Väg-ingenjören i landskapet Åland kan även för högst fyra månader i sänder för utförande av viss transportuppgift inom landskapet, och länsman för tillfällig färd på väg inom hans distrikt, tillåta begagnande av bil, som icke motsvarar sagda bestämmelser, dock så, att vederbörande, om vägen eller bron därvid tager skada, skall ersätta den vållade skadan.

37 §.

1. Bestämmelserna i denna landskapslag rörande personbil i privat trafik gälla i tillämpliga delar jämväl motorcykel, dock med följande avvikelser och tillägg:

a) på motorcykel skall finnas åtminstone en bromsanordning.

Användning av backspegel, riktningsvisare och stoppljus är ej obligatorisk;

b) motorcykel bör vara försedd med fjärr- och närljus samt nummerljus. Då sidovagn användes, skall på dennas yttre kant finnas signalljus, som framåt visar vitt och bakåt rött ljus;

c) över motorcykelar skall föras ett särskilt register. Igenkänningsmärke för motorcykel fastställles av landskapsstyrelsen;

d) för motorcykel utfärdas särskilt körkort. För att erhålla

sådant bör sökande ha fyllt minst 16 år. Vid anmälan till examen

för att erhålla körkort, berättigande att föra motorcykel, behö-

ver undervisningsintyg icke företes. Körkort, som medför rätt att

föra bil, berättigar även till förande av motorcykel;

e) med tillstånd av polismyndighet må till motorcykel kopp-

las släpsläde; samt

f) motorcykel behöver icke undergå efterbesiktning, såvitt

icke särskilda skäl därtill äro.

2. Cykel med hjälpmotor, som utan förare inte väger mer än 50

kilogram betraktas inte som motorfordon om motorns cylindervolym

är högst 50 kubikcentimeter.

Mariehamn, den 4 mars 1953.

På landskapsstyrelsens vägnar:

Lantråd

Viktor Strandfält

Viktor Strandfält

Bitr. landskapssekreterare

Rolf Sundman

Rolf Sundman